

Diari portaveu de l'Esquerra Republicana de Catalunya a les comarques tarragonines

Esquerra Republicana de Catalunya

Després de les eleccions municipals revolucionàries, hom va creure que l'esclatant triomf obtingut a Barcelona pels elements polítics que acabdilla Macià, era fill d'una passatgera desorientació del cos electoral i que tan aviat com es presentés avinentesa, es demostraria abastament que l'Esquerra Republicana de Catalunya no representava, ni de molt, el criteri predominant entre els catalans. Ben aviat els fets han vingut a demostrar que els prejudicis dels nostres competidors en política eren absolutament infundats. Les eleccions per al nomenament dels diputats que han de constituir l'Assemblea provisional de la Generalitat de Catalunya ha confirmat abastament que les que vivim són hores propícies a l'Esquerra Republicana de Catalunya, de la qual en som portaveus

Encara que el nomenament dels nostres diputats no es fes amb la intervenció directa del poble, el resultat de les eleccions constitueix un escandall del pensament i la voluntat de la democràcia catalana.

Si els ideals del nostre partit no es trobessin fonament arrelats en la consciència dels catalans, no haurien triomfat novament el prop passat diumenge. Si els amics de Macià no es trobessin en majoria en el cens dels patriotes republicans, tampoc s'hi trobarien en les corporacions municipals que són genuïna representació de la voluntat popular i per tant no haurien sortit elegits els 26 diputats d'Esquerra Republicana que constituiran la majoria absoluta en l'Assemblea de la Generalitat.

Es d'alta conveniència que els capdavanters del nostre partit a les nostres comarques tarragonines, reflexionin serenament sobre la reiterada manifestació d'esquerrisme que hem constatat, per tal de calcular si en el futur deu ésser respectada la voluntat popular, o ha de seguir imperant la dels dirigents

"FOMENT" FOU SOSPE
PER LA DICTADURA DE
PRIMO DE RIVERA

Retorn al combat

En Francesc Macià ha tocat diana, i, fins els que ja pensàvem acabar la nostra vida en els quarters d'hivern, ens hem llevat a defensar els drets de la terra.

Durem a la feina de redacció de l'Estatut l'experiència dels estudis ja fets i aquesta assenyada consideració del pro i del contra de les qüestions que sol adquirir-se al cap d'anys de besunyar d'exercir la professió d'advocat. Perquè ja ha passat l'hora d'estudiar i ha arribat l'hora de plasmar en fórmules jurídiques la llibertat de Catalunya.

I acabada la feina, tan si hem servit com si no hem servit, demanarem a En Francesc Macià un llarg toc de retreta, no per a reposar, sinó per a enllestir els llibres que m'esperen.

En aquesta matinada de la nova acció, mentre es desensonyen els ulls, i els braços i les cames s'estiren i el pit s'eixampla fa bo de retrobar a vora seu els antics companys.

Déu vos guard, amics de "Foment Nacionalista Republicà", de Reus! No oblideu que a les hores de l'acció decisiva els homes ho són tot. En Francesc Macià és el capità. Ell és el que ha d'ésser fidel a l'ideal. Nosaltres per damunt de tot hem d'ésser-li fidels a ell.

Amunt minyons! Sóm-hi!

PERE COROMINES

L'actual significació de Catalunya

Catalunya avui significa la Revolució. Qui guanyà les eleccions de regidors, qui proclamà la República fou l'element revolucionari del catalanisme. La completa transformació de l'Estat espanyol tindrà de recolzar-se en aquesta força catalana que sent l'hora actual com una hora de justícia i sobretot com una hora de joventut.

Tota l'Espanya nova i jove està al costat de Catalunya. Si els vells partits republicans no saben renovar el seu ideari seran bandejats per aquesta joventut, bona companya de Catalunya en aquests moments, com també ho serien els catalanistes si fossin deslleials als instants en què vivim. La salvació de Catalunya està en ésser una bandera de lluita no solament per les seves llibertats sinó també per la Revolució.

J. AIGUADER I MIRÓ

—Ja t'has fet del partit republicà de l'Anselm, del Nicolau i del Pic?
—No m'han volgut perquè em troben poc monàrquic.

IGNOT

Improvisacions

JUNY. — El full del calendari mensual corresponent a juny, és com una cistella plena de brots de cirerer. De la mateixa manera que entre la tofa de fulles bronzejades sobresurten els corals de les cireres, entre els números negres que omplenen el camp del full que contemplo, brillen, com fanalets en la nit, les xifres roges dels dies festius, més abundants en aquest juny que demà vindrà a la vida que en qualsevol altre mes de l'any, i més prometedors de delícies que les altres festes.

Perquè les festes del juny no volen dir solament vagància i llibertat; les festes del juny volen dir placidesa i alegria; volen dir bon temps; volen dir aire lliure; fruites primerenques; flors en els jardins, i en el pit de les dones; xiscles d'orenetes; batudes en l'era; cançons i rialles... Rialles sobre tot; però rialles discretes, puix que el juny és el mes dels somriures graciosos com el mes d'agost ho és de la rialla grassa, germana del badall. En el mes de juny somriu el sol quan, entre Sant Joan i Sant Pere, jugant maliciosament a la cluca, s'amaga darrera els núvols i ens fa ganyotes guaitant per les claranes. Somriuen els arbres rumbant aquell mantell de verd tendre, que solament surt en les diades més lluminoses de l'any. Somriuen les donzelles en el camp quan arranjant-se per feinejar mostren els braços coberts de pell de préssec verós, o quan s'espitreguen per tal que l'aire refrigeri el pit que el foc intern abrusa. Somriuen les donzelles a ciutat empolistrant-se amb el vestit de clares tonalitats que les ha de fer flor que l'abellet cobegi. Somriuen els estudiants per haver aprovat el curs, o perquè setembre és lluny encara. Somriuen els infants en sentir com les gralles refilen acompanyant els gegants la mulassa. Somriu el malalt cenic perquè pensa en l'estiu i sent eua. Somriuen les parelles enamorats estrenyent-se les mans amb deliqui sota les estrelles dels focs de Sant Joan. Somriu la terra i tot el que damunt la terra es mou. Somriu el cel i tot el que en el cel pressent la nostra fantasia.

En el juny tot riu i canta. Guimerà devia escriure la Santa Espina pels volts de Sant Joan